

בש"פ 7401/16 - מדינת ישראל נגד עפאף גילאוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 7401/16

לפני:
המבקשת:
כבוד השופט מ' מזוז
מדינת ישראל

נ ג ד

עפאף גילאוי

המשיבה:

בקשה להארכת מעצר ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

עו"ד נילי פינקלשטיין

בשם המבקשת:

עו"ד אורית חיון, עו"ד דן כוכבי

בשם המשיבה:

החלטה

1. בקשה שישית להארכת מעצרה של המשיבה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים החל מיום 4.10.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 18312-10-14 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. ביום 12.10.2014 הוגש נגד המשיבה כתב אישום המייחס לה עבירות של רצח, מסירת ידיעות כוזבות ושיבוש מהלכי משפט. על

פי המתואר בכתב האישום, בחודש אוגוסט 2014 גמלה בלבה של המשיבה החלטה להמית את רים מוסלמי (להלן: המנוחה) על רקע קיומו של קשר רומנטי בין המנוחה לבין בן זוגה של המשיבה, מוחמד אבו אלקיעאן (להלן: אבו אלקיעאן). כתב האישום מפרט מהלך מורכב ומניפולטיבי שטוותה המשיבה, כולל באמצעות שניים מחבריה, שבסופו המיתה את המנוחה והשליכה את גופתה במקום פתוח. בהמשך אף העלילה על אבו אלקיעאן כמי שכביכול ביצע את הרצח, מהלך שבעקבותיו נעצר אבו אלקיעאן למשך כ- 5 שבועות.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר עד לתום ההליכים. בא כוחה של המשיבה הסכים למעצרה עד לתום ההליכים, אך ציין כי ככל שיהיה כרסום בחומר הראיות תישמר לו הזכות לפנות בבקשה לעיון חוזר. בית המשפט הורה על מעצרה של המשיבה.

4. משפטה של המשיבה לא הסתיים (ולמעשה לא החל) בתקופת תשעת החודשים הראשונים, ולבקשת המדינה הוארך מעצרה חמש פעמים, חלקם בהסכמתה. בהחלטת ההארכה האחרונה הורה בית משפט זה על הארכת המעצר, אך זאת בכפוף לכך שייערך תסקיר מעצר למשיבה שיבחן אפשרות לשחררה לחלופת מעצר בפיקוח במקלט לנשים מוכות (החלטת השופט נ' סולברג בבש"פ 5050/16). על כך בהמשך.

5. עד כה, בחלוף כשנתיים ממועד הגשת כתב האישום, התקיימו עשר ישיבות הוכחות במסגרתן העידו עשרים וששה עדי תביעה באופן מלא ושני עדים נוספים באופן חלקי, ופרשת התביעה רחוקה מסיום. בית המשפט שדן בתיק קבע עוד שמונה מועדי הוכחות אך אלה רק בחודשים ינואר ופברואר שנת 2017, כשמועד הדיון האחרון התקיים ביום 29.6.2016. מצב דברים זה הוא שעמד לנגד עיניו של השופט סולברג בדונו בבקשת המדינה האחרונה להארכת מעצר ובשל כך ניתנה החלטתו, בהסכמת הצדדים, המורה לשירות המבחן לבחון את אפשרות שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר במקלט לנשים מוכות. במעמד הדיון הסכימה באת כוח המשיבה כי אם תסקיר שירות המבחן לא יהיה חיובי, לא תגיש בקשה אחרת. שירות המבחן ערך תסקיר כפי שהתבקש. בתסקיר מטעמו העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה למעורבות של המשיבה באירוע אלים, כלפיה ומצדה, אך לצד זאת לא קיים סיכון, בעת הזו, לשיבוש מהלכי משפט וזאת לנוכח התקופה הארוכה שעברה מאז התרחש האירוע. מכל מקום, לא המליץ שירות המבחן על חלופת מעצר במקלט לנשים מוכות בעיקר בשל קיומה של הוראה ברורה לפיה מקלטים מעין אלה לא מיועדים לחלופות מעצר.

6. בבקשת המדינה שלפני להארכת מעצרה של המשיבה - בפעם השישית - נטען כי המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבה נלמדת מעובדות כתב האישום המבססות מהלכים מתוחכמים ומתוכננים להביא למותה של המנוחה ולהפליל בגין מעשה זה אדם אחר. נטען כי מעשים אלה, כמו גם הרשעותיה הקודמות של המשיבה בגין תקיפה, תקיפת בן זוג, תקיפת עובד ציבור והפרת הוראה חוקית, מלמדים על העדר גבולות מצדה. כן נטען כי נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לה לפיהן ניסתה להפליל את אבו אלקיעאן ברצח המנוחה מעלים גם חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט ואף חשש להימלטות מאימת הדין - חשש המצטרף לחשש הקיים ממילא לנוכח העונש הצפוי למשיבה אם תורשע בעבירות המיוחסות לה. אשר לקצב התקדמות ההליך, נטען כי המדינה ערה לכך שבמהלך התקופה שמסוף חודש יוני 2016 ועד לחודש ינואר 2017 לא נקבעו דיוני הוכחות (בשל יציאתו לשבתון של מותב בית המשפט), אך זהו מצב דברים שהיה ידוע אף בעת הגשת בקשתה הקודמת להארכת מעצר, שהתקבלה; ואין מקום בנסיבות אלה להטיל את הסיכון המופלג שבשחרור המשיבה ממעצר לפתחו של הציבור.

7. בדיון לפני הודתה באת כוח המדינה כי אכן קצב התקדמות ההליכים בתיק רחוק מלהשביע רצון, אך לדבריה הדבר נבע בעיקר

מאילוץ של מותב בית המשפט. צוין כי קבועים 8 מועדים לדיוני הוכחות בחודשים ינואר ופברואר 2017. נוכח מסוכנות הרבה של המשיבה, והחשש לשיבוש מהלכי משפט ואף חשש להימלטות מאימת הדין, המענה למצב הבלתי משביע רצון, כך נטען, הוא בהאצת ההליך ולא בשחרור המשיבה על כל הכרוך בכך.

8. מנגד, טענה באת כוח המשיבה כי מדובר בנאשמת אשר זועקת את חפותה כל העת למן מעצרה. עד היום נשמעו רק קצת יותר מ- 20 עדים מתוך יותר ממאה עדי תביעה, כולם עדים טכניים. טרם נשמעו העדים המרכזיים, דבר שגם מונע מהמשיבה בקשה לעיון חוזר. נטען כי האשם לעיכובים אינו מונח רק לפתחו של בית משפט קמא אלא גם להתנהלותה של התביעה. לבסוף נטען כי נוכח העובדה שהמשיבה עצורה כבר שנתיים תמימות וההליך עדיין בראשיתו, יש מקום לבחון חלופת מעצר "רגילה", בפיקוח אלקטרוני, עם תנאים ומגבלות כפי הנדרש.

דיון והכרעה

9. למשיבה מיוחסות עבירות חמורות ביותר, ובראשן מעשה רצח מזוויע. מעשיה של המשיבה מקימים עילות מעצר סטטוטוריות, הן בהיותה מואשמת בעבירה שדינה מאסר עולם והן בשל החשש לשיבוש הליכי משפט. התנהלותה של המשיבה, לפי המיוחס לה בכתב האישום שוללת גם את האפשרות לתת בה אמון, כבסיס לבחינת חלופת מעצר. לכך יש לצרף את הרשעותיה הקודמות של המשיבה בעבירות אלימות והפרת הוראה חוקית. בנסיבות אלה מדובר לכאורה במקרה מובהק המצדיק מעצר הנאשם עד לתום ההליכים, תוך שלילת חלופת מעצר. כידוע, "רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה" (בש"פ 4053/13 פטר נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.6.2013)).

10. ואולם נראה כי המקרה דנן נכלל בין המקרים הנדירים ויוצאי הדופן המצדיקים למצער בחינה של אפשרות לחלופת מעצר.

11. כמצוין לעיל, המשיבה עצורה מזה כשנתיים ימים, כאשר ההתקדמות של משפטה עד כה הייתה מוגבלת. ההליך הגיע עדי הארכה ראשונה ללא שהמשפט החל כלל, וגם לאחר מכן דיוני ההוכחות התקיימו בפערי זמן בלתי סבירים בעליל. פערים של כחצי שנה בין דיון לדיון אירעו יותר מפעם אחת בשנים 2015 ו- 2016, וכעת אנו מצויים במצב בו לאחר דיון אחרון שהתקיים ב- 29.6.2016, הדיון הבא קבוע רק בינואר 2017 (!), היינו - מדובר בבקשה להארכת מעצר כאשר ידוע מראש כי בתקופת ההארכה המבוקשת לא תהיה כל התקדמות שכן הדיון הקרוב ביותר שנקבע הוא רק בחודש ינואר 2017. זהו מצב שלא ניתן להשלים עמו, ובמיוחד שאין טענה שהאשם לכך רובץ לפתחה של המשיבה. למותר כמעט לומר כי יציאה לשבתון של מותב בית המשפט אינה יכולה להצדיק עיכוב של יותר מ- 6 חודשים בניהול משפט כאשר הנאשם מצוי במעצר.

12. אשר על כן אני מורה לשירות המבחן להכין בהקדם תסקיר מעצר בעניינה של המשיבה, במסגרתו תיבחן חלופת מעצר שתוצע על ידי המשיבה, לא דווקא חלופה מוסדית. התסקיר יוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב אשר ידון בו במעמד הצדדים בגדר בקשה לעיון חוזר, ויחליט בו בהתאם למכלול הנסיבות הרלבנטיות כאמור.

13. בכפוף לאמור, אני מורה על הארכת מעצרה של המשיבה בתשעים ימים החל מיום 4.10.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 18312-10-14 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ו באלול התשע"ו (29.9.2016).

ש ו פ ט
